

دکتر امیرحوشنگ امینی

توزیع عادلانه ثروت!؟

این روزها هر از گاه، اینجا و آنجا شنیده می شود که برخی درباره توزیع ناعادلانه ثروت در گذشته دور و نزدیک دادسخن سر می دهند. این کسان که گهگاه برخی کارگزاران اداره امور به ویژه امور اقتصادی کشور را هم دربر می گیرد، بدون تردید یا نمی دانند، یا به هردلیل نمی خواهند بدانند سخن بر سر چیست، یا اگر می دانند دانسته یا ندانسته عهده دار تخریب اقتصاد کشورند، و در عمل متمایز از گماشتگان خارجی تخریب کشور نیستند. بلکه بذر افشان گمراه کردن جمعی از مردمان کشورند.

همچنانکه بارها در همین خبرنامه اشاره داشته ایم، کشور های جهان سوم را می توان به چندین گروه تقسیم کرد، از جمله کشورهای عقب مانده یا کمی باادب تر، در حال پیشرفت، و کشورها یا جامعه های عقب نگاهداشته شده.

از جمله ابزار عقب نگاه داشتن این گروه از کشورها را به تحقیق در خام فروشی منابع مالی یا سرمایه ای و تامین منابع مالی مورد نیاز برای گذران زندگی روز مره جامعه و سهم کردن افراد جامعه در ثروت به صورت پرداخت های ماهانه به هزینه وجوه حاصل از صادرات و فروش منابع مالی طبیعی یافت که نمونه های زنده این کشورها را همگی در همسایگی خود شاهدیم.

این دسته از کشورهای عقب نگاه داشته شده به تحقیق دارای کما بیش منابع طبیعی کافی ثروت می باشند که با ترفندهای متناسب با وضعیت آنان از جمله شعار نابخردانه و مخرب توزیع عادلانه ثروت و حفظ استاندارد معینی از زندگی با صرف وجوه حاصل از فروش منابع، به جای سرمایه گذاری عقب نگاه داشته می شوند. در حالی که همین کشورها با در اختیار داشتن منابع طبیعی مالی کافی در صورت گزینش راهبرد سنجیده برخی فعالیت ها و سرمایه گذاری ها در کوتاه مدت می توانند از چرخه ی کشورهای عقب نگاهداشته شده خارج شوند.

یکی از ساده ترین راه های عقب نگاه داشتن کشورهای جهان سوم ترویج شعار فریبنده و کاذب و مخرب توزیع عادلانه ثروت است که در حال حاضر برخی کارگزاران اداره امور نیز به تبع از برخی کشورهای عقب نگاهداشته شده همسایه آن را سر می دهند. بی آن که توجه داشته باشند منابع طبیعی مالی کشور که احدی از احاد این کشور در ایجاد آن سهمی نداشته و ندارند متعلق به این نسل یا نسل های آینده نیست درحالیکه از روز روشن تراست که این منابع ملی ثروت متعلق به کشور است و به عنوان سرمایه های ملی باید به مصرف شکوفاسازی کشور برای تحویل به نسل اندر نسل برسد و نه جز این.

خبرنامه شماره ۱۵۴ ویژه آذر ماه ۱۴۰۳

فهرست مطالب: سخن ماه، اخبار کوتاه اتاق های ایران و انگلیس و بریتانیا و ایران اخبار کوتاه اقتصادی ایران و جهان و گزارش ویژه

و اما به نظر می رسد از اصل مطلب که در واقع همانا شعار نابخردانه و مخرب توزیع عادلانه ثروت باشد کمی دور مانديم. بنابراین باید یاد آور این معنا باشیم که ثروت به طور کلی یا طبیعی است یا اکتسابی.

منظور از ثروت های طبیعی در واقع همانا منابع طبیعی ثروت و وجوه حاصل از فروش منابع می باشد که نه تنها قابل توزیع نیست، بلکه مصرف آن نیز همانگونه که بارها به آن اشاره شده باید با استفادۀ از راه و روش های سنجیده مقبول به مصرف شکوفاسازی اقتصاد کشور و حفظ محیط زیست برسد و نه جز این.

بنابر هر سخنی درباره توزیع منابع طبیعی ثروت جز این سخنی گمراه کننده، مخرب، فساد برانگیز و فقرآفرین است، که باید با تمام نیرو از آن دوری جست.

و اما نوع دیگر ثروت، ثروت های اکتسابی می باشند که اعم است از ثروت های به ارث رسیده یا ناشی از پس انداز و یا ثروت های کسب شده در میدان رقابت های بازرگانی و ... که این نوع ثروت نیز به هیچ روی قابل توزیع نیست تا چه رسد به توزیع عادلانه آن. آنچه قابل توزیع، و توزیع آن می تواند تاحدودی عادلانه باشد فرصت های جدید شغلی یا کاری است که آن هم بایستی در هر زمینه ای از فعالیت با لحاظ کرن اصول و مبانی شایسته سالاری همراه و مورد اقدام قرارگیرد.

پایان سخن وظیفه ملی همه ی کارگزاران اداره امور به ویژه امور اقتصادی کشور، اقتصاددان ها و اقتصادی نویس ها این است که با تمام نیرو با این گونه شعار های فریبده و مخرب رویارو شوند.

* * * * *

اخبار کوتاه اتاق های بازرگانی

اخبار کوتاه اقتصادی ایران و جهان

اخبار کوتاه اتاق مشترک بازرگانی ایران و انگلیس

برگزاری جلسه ماهانه هیات مدیره اتاق مشترک بازرگانی ایران و انگلیس

دویست و چهل و دومین جلسه ماهانه آذر ماه هیات مدیره اتاق مشترک بازرگانی و صنایع و معادن ایران و انگلیس راس ساعت ۱۶ چهارشنبه ۷ آذرماه با مشارکت آقایان دکتر امیر هوشنگ امینی، دکتر علیمردان شیبانی، علی حمزه نژاد، دکتر مهرداد عالی پور هریسی، مهندس جمال رازقی جهرمی، اعضای اصلی هیات مدیره و پرویز شکرانی بازرس اصلی و مهندس دیده ور، عضو علی البدل هیات مدیره، و خانم احتشامی، دبیرکل اتاق، تشکیل و برگزار شد. در این جلسه بعد از ارائه گزارش عملکرد آبان ماه دبیرخانه توسط دبیرکل اتاق و تبادل اخبار اقتصادی دکتر امینی به تفصیل درباره ملاقات با آقای هیوگو شورتر، سفیر جدید انگلیس در ایران، بیاناتی ایراد کرد، سپس آقای دکتر عالی پور هریسی گزارش برگزاری همایش آموزشی "برند سازی" مبتنی

خبرنامه شماره ۱۵۴ ویژه آذر ماه ۱۴۰۳
فهرست مطالب: سخن ماه، اخبار کوتاه اتاق های ایران و انگلیس و بریتانیا و ایران اخبار کوتاه اقتصادی ایران و جهان و گزارش ویژه

برکارآفرینی برند پایه در پیش را ارائه داد، ضمناً قرار شد گردهمایی آزاد اعضاء در زمستان از تاریخ ۹ لغایت ۱۲ بهمن ماه در چابهار برگزارشود. جلسه راس ساعت ۱۸ پایان پذیرفت.

برگزاری همایش آموزشی "برند سازی"

برگزاری جلسه همایش آموزشی اتاق مشترک بازرگانی ایران و انگلیس، مدرسه کارآفرینی پنتر و کانون کارآفرینی اتاق با عنوان **"برند سازی"** مبتنی بر الگوی کار آفرینی برند پایه باحمایت اتاق های مشترک بازرگانی: ایران و اسپانیا، ایران و ایتالیا، ایران و امارات، ایران و آلمان، ایران و بلژیک، ایران و ترکیه، ایران و کره جنوبی، ایران و هلند و ایران و عمان، صبح روز بیست و هشتم آذر ماه از ساعت ۸:۳۰ دقیقه صبح با حضور بیش از ۳۷۵ شرکت کننده صاحب صنایع و کارآفرین و گروهی از علاقه‌مندان مبحث برندسازی در طبقه دهم اتاق بازرگانی ایران با اداى خیرمقدم خانم مهندس معصومه خیراللهی به حصار در جلسه آغاز شد. سپس توسط آقای دکتر مهرداد عالی پورهریسی، سخنران همایش آغاز شد و به دلیل گستردگی موضوع، ساعت ۱۰:۳۰ مدعوین به طبقه پایین به صرف چای و شیرینی دعوت شدند و در ساعت ۱۱ جلسه

مجدداً با سخنان دکتر عالی پور ادامه پیدا کرد و مراحل و تقسیم بندی های کار تا رسیدن به یک برند موفق تا ساعت ۱۲:۳۰ دقیقه که شرکت کنندگان در جلسه دعوت به صرف نهار شدند ادامه پیدا کرد.

شرکت کنندگان در همایش راس ساعت ۱۳:۳۰ دقیقه به سالن بازگشتند و آقای دکتر عالی پور بحث برندسازی را در ساعت ۱۵:۵۰ دقیقه به

پایان رسانند. سپس حضار تا ساعت ۱۶ و استراحتی کوتاه به نظاره پانل تعدادی از کار آفرینان موفق همراه با آقای دکتر مهرداد عالی پور پرداختند جلسه راس ساعت ۱۷:۳۰ دقیقه پایان پذیرفت .

لازم به اشاره است که جلسه همایش با نظم خاص، طبق زمان بندی برگزار شد و موجب سپاسگزاری حضار گردید و گروه پندر که مجری خدمات و سرویس دهی بود با دقت و حوصله ویژه راهنمای شرکت کنندگان در همایش بودند. جلسه با رضایت افراد و درخواست برگزاری همایش های مشابه به پایان رسید.

برگزاری جلسه های ماهانه کمیسیون های تخصصی اتاق

کمیسیون غذا ، دارو ، آرایشی ، بهداشتی : جلسه آذر ماه این کمیسیون راس ساعت ۱۶ یکشنبه چهارم آذرماه با مشارکت آقایان: امیر اخوان، علیرضا مناقبی، سید جعفر موسوی، محمد علی موثقی و علیرضا باقری تشکیل و برگزار شد.

آقای محمد تقی فتحی که در سفر لندن به سر می بردند در جلسه حضور نیافته بودند. در این جلسه نخست اخبار اقتصادی روز مبادله شد، سپس آقای دکتر امیر اخوان، نایب رییس کمیسیون، بیانات مسووطی در خصوص فعال شدن کمیسیون ایراد و اظهار امیدواری کردند با بهبود اوضاع بتوان هیاتی برای بازدید از نمایشگاهی که در دوی بر گزار خواهد شد اعزام نماییم. جلسه ساعت ۱۷ و ۳۰ پایان پذیرفت.

کمیسیون گردشگری ، محیط زیست و برنامه ریزی شهری و ساختمان : جلسه ماهانه آذر ماه این کمیسیون راس ساعت ۱۶ دوشنبه پنجم آذر با حضور آقایان دکتر امینی، مهندس علی اکبر خدابخشی، سعید دالوند، محمد رضا قائدی، فرشید بندی، احمد سکوند، تشکیل و برگزار شد.

در این جلسه نخست آقای دکتر امینی در رابطه با مسائل سرزمینی و به طور کلی آمایش سرزمین بیاناتی ایراد کرد. سپس مهندس خدابخشی درباره صنعت ساختمان و پروژه های عمرانی و تاثیر تورم و گرانی بر این رشته از فعالیت به تفصیل ایراد سخن کرد. در ادامه آقای دالوند درباره همکاری و کار مشترکشان با دانشگاه پلی تکنیک در حوزه قراردادهای هوشمند در صنعت ساخت و ساز بیاناتی ایراد و اظهار داشت در جلسه آینده حاصل این همکاری را به صورت گزارشی به کمیسیون ارائه خواهد داد. جلسه در ساعت ۱۸ به پایان رسید.

خبرنامه شماره ۱۵۴ ویژه آذر ماه ۱۴۰۳
فهرست مطالب: سخن ماه، اخبار کوتاه اتاق های ایران و انگلیس و بریتانیا و ایران اخبار کوتاه اقتصادی ایران و جهان و گزارش ویژه

دو کمیسیون نفت و گاز و پتروشیمی، و بازرگانی، صنعت و تحول مدیریت اقتصاد دیجیتال، در آذر ماه به دلائل مقبول تشکیل و برگزار نشد.

اخبار کوتاه اقتصادی ایران:

تسلیت

با نهایت تأسف و تاثر، درگذشت نیکوکار، کارآفرین، پیشکسوت اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و از بنیانگذاران اتاق مشترک بازرگانی ایران و انگلیس، حاج سید علاالدین میر محمد صادقی را به اطلاع رسانده و ضایعه فقدان آن بزرگوار را به خانواده محترم ایشان و جامعه اقتصادی کشور تسلیت می گوئیم. روانش شاد و یادش گرامی باد.

هیات مدیران اتاق بازرگانی ایران و انگلیس

بحران انرژی؛ آینده نامعلوم صادرات گاز طبیعی ایران

• امید شکری

• استراتژیست انرژی و محقق ارشد مدعو در دانشگاه جورج میسون

صنعت انرژی ایران در سالهای اخیر با مشکلات زیادی روبرو بوده است. ناترازی در تولید و مصرف گاز طبیعی و بنزین باعث ایجاد مشکلات زیادی برای مردم شده است. ناترازی گاز طبیعی در سال ۱۴۰۱ باعث ایجاد بحران کمبود گاز طبیعی در برخی استانهای شمالی شده بود.

فروردین سال ۱۴۰۱ جواد اوجی وزیر نفت ایران از نیاز ۱۶۰ میلیارد دلاری صنعت نفت و گاز به سرمایه گذاری خبر داده بود. به گفته اوجی اگر در هشت سال آینده ۸۰ میلیارد دلار در صنعت گاز طبیعی ایران سرمایه گذاری صورت نگیرد ایران به وارد کننده گاز طبیعی تبدیل خواهد شد.

با این وجود تلاشهای دولت ابراهیم رئیسی برای حل مشکلات صنعت انرژی ایران بویژه در بخش گاز طبیعی با موفقیت همراه نبوده است. وزارت نفت برای جبران کمبود گاز طبیعی اقدام به افزایش سهم مازوت در سوخت نیروگاهها نموده است که این امر هم باعث افزایش آلودگی هوا و بروز اعتراضات مردمی در برخی شهرها مثل اراک شد.

«دسترسی روزانه ۸ ساعت به گاز و برق»:

اخیرا با انتشار گزارش صندوق توسعه ملی درباره

وضعیت گاز طبیعی بحثهای زیادی در شبکههای اجتماعی و رسانهها در مورد وضعیت بحرانی گاز طبیعی در میان مدت و بلند مدت صورت گرفت.

این گزارش با توجه به میزان افت فشار و کاهش ظرفیت تولید گاز طبیعی در میدان پارس جنوبی که تامین کننده عمده گاز مصرفی در ایران است هشدار می‌دهد که اگر شرایط فعلی مدیریت نشود مردم و صنایع ایران در سال‌های آینده فقط در حدود ۸ ساعت در طول روز دسترسی به گاز و برق خواهند داشت.

بر اساس این گزارش، با توجه به سرمایه‌گذاری حدود ۱۰۰ میلیارد دلاری ایران در میدان عظیم پارس جنوبی، و با افزایش چشمگیر مصرف گاز طبیعی در سال‌های اخیر، تولید گاز برای پاسخگویی به این حجم مصرف کافی نیست و تا سال ۱۴۲۰ ناترازی گاز به وضعیتی می‌رسد که تنها می‌توان به یک‌سوم تقاضای گاز در کشور پاسخ داد.

به عبارت ساده تر با تداوم روند مصرف کنونی تولید و مصرف گاز، ایران تا سال ۱۴۱۰ با یک سوم کمبود و در افق سال ۱۴۲۰ با دو سوم کسری مصرف گاز طبیعی روبرو خواهد بود. خط لوله پارس، گاز ایران را از میدان گازی پارس جنوبی به ترکیه و اروپا منتقل کند. قیمت گاز صادراتی ایران و کیفیت آن همواره با انتقاد دولت ترکیه روبرو بوده است.

آینده صادرات گاز طبیعی ایران:

ایران با وجود دارا بودن دومین ذخیره گاز طبیعی نقش مهمی در بازار جهانی ندارد. قرار بود در پایان سند چشم انداز توسعه یعنی در سال ۱۴۰۴ سهم ایران در تجارت جهانی گاز بین هشت تا ده درصد باشد اما سهم فعلی ایران در شرایط فعلی کمتر از دو درصد می‌باشد. ایران در سال ۲۰۲۲ در حدود ۱۸/۵ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی صادر کرد. ترکیه

و عراق عمده مقصد صادراتی گاز ایران بودند. باید اشاره کرد که صادرات گاز طبیعی ایران در نیمه اول سال ۱۴۰۲ به ارزش ۲/۲ میلیارد دلار بوده که نسبت به مدت مشابه در سال گذشته در حدود ۱۲۵ درصد افزایش یافته است.

بحران صادرات گاز طبیعی ایران به ترکیه:

ترکیه مقصد عمده صادرات گاز طبیعی ایران در دهه گذشته بوده است. بر اساس گزارش مرکز آمار کمیسیون اروپا (یورو استات) کل حجم صادرات گاز طبیعی ایران به ترکیه در ۱۰ ماه ابتدای سال ۲۰۲۲ در حدود ۲ میلیارد و ۹۴۰ میلیون مترمکعب بوده است. این حجم نشان دهنده کاهش ۴۹ درصدی صادرات گاز ایران به ترکیه نسبت به دوره مشابه سال ۲۰۲۲ است، که در ماه های ژانویه تا اکتبر سال قبل به میزان ۷ میلیارد و ۷۴۶ میلیون مترمکعب بوده بود.

با این حال ایران نتوانست منبع مطمئنی برای صادرات گاز طبیعی به ترکیه باشد. قیمت گاز صادراتی و کیفیت آن همواره با انتقاد دولت ترکیه روبرو بود. این موارد باعث شد تا حتی ترکیه به دیوان داوری

خبرنامه شماره ۱۵۴ ویژه آذر ماه ۱۴۰۳
فهرست مطالب: سخن ماه، اخبار کوتاه اتاق های ایران و انگلیس و بریتانیا و ایران اخبار کوتاه اقتصادی ایران و جهان و گزارش ویژه

بین المللی شکایت کند و ایران مجبور شد بر اساس رای "داوری بین المللی" درباره اختلاف ایران و ترکیه بر سر اختلاف قیمت گاز صادراتی به ترکیه دو میلیارد دلار غرامت پرداخت نماید. قرارداد فعلی صادرات گاز ایران به ترکیه در سال ۲۰۲۶ به پایان می رسد و مذاکرات برای تمدید آن تاکنون به نتیجه نرسیده است و به احتمال زیاد تمدید این قرارداد یکی از محورهای اصلی سفر آتی ابراهیم رئیسی به آنکارا خواهد بود. در سال گذشته حجم صادرات گاز طبیعی ایران به ترکیه کاهش یافت.

با توجه به تمرکز ترکیه روی سرمایه گذاری در بخش انرژی های تجدیدپذیر - انرژی هسته ای و بهره برداری از منابع گاز در دریای سیاه و تداوم مشکلات بخش گاز طبیعی ایران - تهران کار دشواری برای تمدید قرارداد فعلی با ترکیه پیش رو دارد.

برخی کارشناسان انرژی در ایران اجرایی شدن خط لوله صادرات گاز ایران به پاکستان را یک فرصت بزرگ برای توسعه بازار صادرات گاز ایران می دانند. پاکستان به بهانه مشکلات مالی و تداوم تحریم ها نتوانست زیر ساخت مورد نیاز را در خاک خود احداث نماید.

خط لوله گاز طبیعی ایران به پاکستان:

پاکستان در دو دهه گذشته بازار هدف ایران برای صادرات گاز طبیعی بود. ایران حتی در سال ۲۰۱۴ نتوانست خط لوله مورد نیاز برای ارسال گاز طبیعی به پاکستان را تا مرز دو کشور احداث نماید. اما اسلام آباد به بهانه مشکلات مالی و تداوم تحریم ها نتوانست زیر ساخت مورد نیاز برای واردات گاز طبیعی ایران در خاک خود را احداث نماید. باید اشاره کرد که قرارداد خط لوله صادرات گاز ایران به پاکستان در زمان ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد و در سال ۲۰۰۹ به امضا رسید. بر اساس این قرارداد ۲۵ ساله قرار بود ایران سالانه ۸ میلیارد متر مکعب گاز به پاکستان صادر نماید. برخی کارشناسان انرژی در ایران بر این باور هستند که اجرایی شدن این قرارداد یک فرصت بزرگ برای ایران برای توسعه بازار صادرات گاز بود.

آینده پروژه خط لوله گاز طبیعی زیر سایه تنش مرزی:

کشورهای تولید کننده انرژی از ابزار صادرات انرژی برای ایجاد وابستگی متقابل با کشورهای مصرف کننده بهره می گیرند تا ضمن افزایش حجم تجارت بین دو کشور تنش های احتمالی در روابط دو جانبه را در چارچوب منافع ملی مدیریت نمایند. موردی که ایران علی رغم دارا بودن ذخایر عظیم نفت و گاز از آن بی بهره بوده است.

تنش اخیر در روابط ایران و پاکستان که با حمله موشکی سپاه پاسداران به خاک پاکستان و اقدام متقابل پاکستان شعله ور شد آینده همکاری ایران و پاکستان در بخش انرژی را هم تهدید می کند. هر چند ایران خود با بحران کمبود گاز طبیعی روبرو است و نمی تواند گاز بیشتری برای صادرات تولید نماید.

اسفند سال ۱۴۰۱ سید حسین طارق معاون وقت وزیر نفت پاکستان هشدار داد این کشور به دلیل عدم اجرای تعهد خود در مورد واردات گاز ایران با خطر جریمه ۱۸ میلیارد دلاری مواجه خواهد بود. وی با اشاره به عدم تامین منابع کافی برای احداث خط لوله واردات گاز ایران هشدار داد پاکستان در صورت عدم تکمیل به موقع این خط لوله با جریمه سنگین مواجه خواهد شد. با توجه به اینکه جزئیات قرارداد صادرات گاز طبیعی ایران به پاکستان مشخص نیست نمی توان در مورد پرداخت یا عدم پرداخت غرامت از سوی پاکستان نظر قطعی داد.

با نگاه اجمالی به وضعیت تولید و مصرف گاز طبیعی - تداوم افت فشار در پارس جنوبی - و تداوم تحریمها، نمی توان آینده روشنی برای بخش گاز طبیعی و در کل صنعت انرژی ایران متصور بود. تمدید و یا عدم تمدید قرارداد صادرات گاز طبیعی به ترکیه و نامشخص بودن وضعیت خط لوله ایران به پاکستان نشان می دهد که سیاست گذاری انرژی در بعد داخلی و بین المللی با چالش های عمده ای روبرو است و تلاش خاصی هم از سوی جمهوری اسلامی ایران برای حل مشکلات صنعت انرژی ایران در کوتاه مدت مشاهده نمی شود.

اخبار کوتاه اقتصادی جهان:

«راه مخفی پراگ»؛

چگونه یک میلیارد در روس تحریمها علیه روسیه را دور می زند؟

یکشنبه ۱۸ آذر ۱۴۰۳ تهران

آندره کوزیتزی

نتیجه یک تحقیق جدید نشان می دهد که چگونه روسیه تحریمهای غرب را دور می زند و چگونه ثروتمندان روسیه در این شرایط بر ثروت خود می افزایند سیستمها، بخش تحقیقی روس در این تحقیق از شبکه پیچیده ای پرده برداشته با نمایندگی هایی مستقر در پراگ در جمهوری چک تا استانبول در ترکیه که تحت پوشش تولید و صادرات کالاهای آرایشی و زیبایی، عهده دار دور زدن تحریمها و ارسال کالاهایی به روسیه هستند که از سوی کشورهای غربی ممنوع اعلام شده است.

براساس این گزارش، تمام سرنخ‌ها به یک میلیارد روس ختم می‌شود که دارای‌هایش در سال‌های جنگ روسیه علیه اوکراین و به‌رغم قرار گرفتن نام او در فهرست سیاه اتحادیه اروپا سه برابر رشد کرده است.

سود برخی میلیاردرهای روس از تحریم

ولادیمیر پوتین بارها تأکید کرده که «تحریم‌ها به نفع روسیه است» چراکه از دید او، محدودیت‌های گسترده غرب اقتصاد را مقاومت‌تر، مسیرهای تجاری را انعطاف‌پذیرتر و تولید را خودکفا می‌کند.

اما از گزارش‌های متعدد برمی‌آید تورم و کاهش ارزش روبل از رفاه اکثر شهروندان روس کاسته و محدودیت‌های سرمایه‌گذاری و افزایش کم‌سابقه نرخ بهره از سوی بانک مرکزی، بسیاری از تجار روسیه را به مرز ورشکستگی رسانده است.

با این حال، این شرایط باعث پولدارتر شدن برخی از الیگارش‌ها شده است.

به گزارش بخش تحقیقی روسی رادیو آزادی آندره کوزیتزین، مؤسس و مدیر پیشین «شرکت معدن و فلزات اورال»، یکی از این «افراد خوش‌شانس» است که به برآورد نشریه فوربس، دارای‌هایش طی حدود سه سال جنگ روسیه علیه اوکراین از ۱،۹ میلیارد دلار به ۴،۴ میلیارد دلار افزایش یافته است.

این در حالی است که آقای کوزیتزین دو سال است که در فهرست تحریم‌های اتحادیه اروپا قرار دارد و ناچار شده سهام خود را بفروشد و سایر دارای‌هایش را به شخصیت‌های حقوقی و حقیقی دیگر واگذار کند.

از گزارش «سیستما» چنین برمی‌آید که این نقل‌وانتقال صرفاً روی کاغذ بوده و آندره کوزیتزین همچنان نقش عمده در فعالیت شرکت‌های خود ایفا می‌کند. یکی از این شرکت‌ها «ملسیتک» است که رسماً ۱۲ سال پیش در شهر دزرژینسک به ثبت رسیده بود.

پایگاه اینترنتی «ملسیتک» محل عرضه تجهیزات متفاوت برای فرمدهی بدن، رفع موی زائد و جراحی زیبایی است. اما به گزارش بخش تحقیقی رادیو آزادی/رادیو اروپای آزاد، به استناد یک مصاحبه آناتولی استپانوف، مدیر فنی این شرکت، تجهیزات تولیدشده در «ملسیتک» در ماشین‌سازی و حتی صنایع نظامی روسیه کاربرد دارد.

اما از آن مهم‌تر، شبکه گسترده‌ای از نمایندگی‌های این شرکت کمک می‌کند کالاهایی با کاربرد نظامی یا دوگانه که صادرات آن‌ها به روسیه از سوی کشورهای غربی ممنوع شده، به روسیه وارد شود.

یک کارخانه روسی در دل اروپا

در فاصله نیم ساعت رانندگی از پراگ، پایتخت جمهوری چک، یک مجتمع صنعتی متشکل از چند ساختمان کوتاه قرار دارد. آرم این کارخانه روی یک برگ معمولی پرینت و بر اتاقک خالی نگهبان چسبانده شده است. از پشت دیوار، مکالمه به زبان روسی شنیده می‌شود.

عکس آرشیوی از کارخانه Astrum LT در نزدیکی پراگ

این کارخانه «آستروم ال.تی» نامیده می‌شود و تا دو سال قبل متعلق به شرکت «ملسیتک» بود و به طور مستقیم محصولات خود را به روسیه صادر می‌کرد. این کارخانه در پایگاه اینترنتی‌اش خود را به‌عنوان تولیدکننده سیستم‌های لیزری معرفی می‌کند و مدعی است که «یکی از شرکت‌های پیشگام در تولید سیستم‌های لیزری با فن‌آوری نیمه‌هادی است».

به گزارش رادیو آزادی، پس از آغاز جنگ روسیه علیه اوکراین و وضع تحریم‌های غرب که از جمله صدور فناوری لیزر و نیمه‌هادی به روسیه را ممنوع کرده، کارخانه «آستروم ال.تی» به‌ظاهر ارتباط خود با روسیه را قطع کرده و «اروپایی‌تر» شده است.

این در حالی است که براساس این گزارش، این کارخانه همچنان تحت کنترل شرکت روسی «ملسیتک» قرار دارد و مدیر آن، دمیتری استپانوف است که محل اقامتش «تصادفاً» با محل اقامت آناتولی استپانوف مدیر فنی «ملسیتک» مشترک است.

ضمناً وکیل کنستانتین لاوروشین که به‌عنوان نماینده کارخانه «آستروم ال.تی» معرفی می‌شود و دو سال پیش شهروند جمهوری چک شد، سال‌هاست که با «ملسیتک» ارتباط کاری دارد و مطابق حساب کاربری‌اش در اینستاگرام، از طرفداران تیم هاکای روسی، علاقمند به دیدنی‌های مسکو و سن‌پترزبورگ است و حتی صاحب یک سکه یادگاریست که به مناسبت الحاق کریمه به روسیه ضرب شده است.

براساس گزارش تحقیقی جدید، کنستانتین لاوروشین از دو سال پیش مشغول ایجاد یک شبکه گسترده از شرکت‌هاییست که نهایتاً طرف همکاری با «ملسیتک» هستند. شعبه‌های این شبکه

در بلغراد، بیشکک، استانبول و حتی ویلنیوس پایتخت لیتوانی که از طرفداران سرسخت اوکراین است، قرار دارد.

از آمار گمرک که خبرنگاران تحقیقی بررسی کرده‌اند برمی‌آید دفاتر «ملسیتک» انواع موتور، پمپ، لنز، سوئیچ و تجهیزات لیزر از شرکت‌هایی در آلمان، سوئیس، ایتالیا، اسپانیا، جمهوری چک، آمریکا و همچنین چین و فیلیپین خریداری و به روسیه ارسال کرده‌اند. از ۲۲۲ نوع کالا به ارزش صدها هزار دلار که به کمک نمایندگی‌های «ملسیتک» طی دو سال و نیم گذشته به روسیه ارسال شده، ۱۵۱ نوع تحت تحریم‌های اتحادیه اروپا قرار دارد.

تلاش خبرنگاران تحقیقی برای بازدید از نمایندگی‌های «ملسیتک» نشان داده که همه آنها صرفاً روی کاغذ وجود دارد. سولات تلفنی و کتبی خبرنگاران درباره فعالیت این شرکت‌ها بدون پاسخ باقی مانده.

واردات به رغم شعار خودکفایی

آناتولی استپانوف مدیر فنی «ملسیتک» طی مصاحبه‌اش در سال ۲۰۲۲ مدعی شد که با خروج «رقبای غربی» از بازار روسیه در پی تحریم‌ها، رقیبی برای محصولات «ملسیتک» باقی نمی‌ماند. او با جزئیات فراوان شرح داده که شرکت «ملسیتک» از تحریم‌ها آسیبی نمی‌بیند چراکه به خودکفایی رسیده و «تولیدکنندگان روس به قطعات و تجهیزات خارجی که در چارچوب تحریم‌ها ارسال آنها به روسیه منع شده نیاز ندارند».

ساختمان آستروم فرقیزستان کمترین شباهت را به یک ساختمان یک شرکت یا کارخانه دارد

خبرنامه شماره ۱۵۴ ویژه آذر ماه ۱۴۰۳
فهرست مطالب: سخن ماه، اخبار کوتاه اتاق های ایران و انگلیس و بریتانیا و ایران اخبار کوتاه اقتصادی ایران و جهان و گزارش ویژه

مشخص نیست آیا آقای استپانوف به وعده خود برای جایگزینی تولیدات رقبای غربی در روسیه عمل کرده یا نه اما کاملاً مشخص است که شرکت «ملسیتک» به کمک آناتولی لاوروشین شهروند جمهوری چک موفق شده پل ارتباطی برای واردات منظم تجهیزات غربی با دور زدن تحریمها ایجاد کند.

بنابه آمار گمرک که به دست خبرنگاران تحقیقی رسیده، شرکت «ملسیتک» که طی پنج سال پیش از جنگ، وارداتی به ارزش ۲،۲ میلیون دلار داشت، تنها در سال ۲۰۲۳، تجهیزات غربی به ارزش ۳،۷ میلیون دلار وارد کرده و در حالی که پیش از جنگ، جمهوری چک طرف اصلی همکاری با «ملسیتک» بود، در سال ۲۰۲۳، ترکیه، قرقیزستان و چین جای آن را گرفته‌اند؛ یک سوم کل گردش مالی شرکت «ملسیتک»، پولی است که بابت واردات از این سه کشور واریز شده است.

چرا «ملسیتک» لیزر می‌خرد؟

به گزارش بخش تحقیقی رادیو آزادی، از سال ۲۰۲۳ که واردات شرکت «ملسیتک» ناگهان به اوج رسید، انستیتوی فیزیک عملی آکادمی علوم روسیه در صدر مشتریان قرار گرفت. این پژوهشگاه به دلیل فعالیت علمی و عملی‌اش که از جمله در تولید تسلیحات و تجهیزات نظامی در روسیه مورد استفاده است، تحت تحریمهای آمریکا، کانادا، اتحادیه اروپا و سوئیس قرار دارد.

این یافته‌ها از شواهد دیگری است که مشکلات آمریکا و اروپا در محدود کردن دسترسی صنایع نظامی روسیه به فناوری غربی را نمایان می‌کند.

مقابله با مسئولان نقض تحریمها

روشی که «ملسیتک» برای ادامه واردات کالاهای تحریمی به روسیه برگزیده ویژه این شرکت نیست. تاکنون گزارش‌های متعدد درباره شرکت‌هایی منتشر شده که تنها روی کاغذ وجود دارند اما ارسال قطعات و فناوری غربی به روسیه را تضمین می‌کنند.

ایلیا شومانوف مدیر شعبه روسی سازمان غیردولتی «شفافیت بین‌الملل» به خبرنگاران گفت: از شرکت‌هایی که به ویژه در ترکیه و آسیای میانه دایر شده برای ظاهرسازی تجارت بین‌المللی استفاده می‌شود اما آنها مشغول انتقال کالا به روسیه هستند، نه به کشورهای که در آنجا به ثبت رسیده‌اند. اما مشارکت شخصیت‌های حقوقی و حقیقی متعلق به کشورهای غربی در این‌گونه فعالیت می‌تواند پیامدهای سنگین برای آنها در پی داشته باشد چراکه در کشورهای اتحادیه اروپا برای کسانی که به دور زدن تحریمها کمک می‌کنند مجازات در نظر گرفته شده است.

به تازگی مقامات جمهوری چک اعلام کرده‌اند که در چارچوب ۴۵ پرونده قضایی، فعالیت برخی کسانی را که تحریمها علیه روسیه را نقض، یا به دور زدن تحریمها کمک کرده‌اند بررسی می‌کنند.

شرکت آلمانی «اینفینئون» اعلام کرده که مشغول تحقیقات درباره واردات «ملسیتک» هستند. سایر شرکت‌هایی که محصولاتشان به کمک «ملسیتک» به روسیه رسیده، به سؤالات خبرنگاران پاسخ نداده‌اند.

خودروهای تصادفی آمریکا چطور از طریق گرجستان سر از روسیه در می آورند؟

گرجستان به مرکزی برای فروش خودروهای دست دوم بین‌المللی تبدیل شده است

ریحان دمیتری گزارشگر بی‌بی‌سی فارسی در گرجستان
 ۱۵ آذر ۱۴۰۳ - ۵ دسامبر ۲۰۲۴

کشور کوچک گرجستان در قفقاز جنوبی به قطبی چند میلیارد دلاری در بازار بین‌المللی خودروهای دست دوم تبدیل شده است. بیشتر این خودروها از آمریکا وارد می‌شوند و به نظر می‌رسد بسیاری از آنها در نهایت سر از روسیه درمی‌آورند.

در حاشیه‌های خاکی روستاوی، شهری صنعتی در ۲۰ کیلومتری جنوب شرقی تفلیس، پایتخت گرجستان، منطقه‌ای وسیع از پارکینگ‌های رو باز وجود دارد. این منطقه با مساحتی معادل بیش از ۴۰ زمین فوتبال، محل عرضه هزاران خودرو برای فروش است. تقریباً هر خودرویی که دلتان بخواهد، اینجا پیدا می‌شود؛ مرسدس، پورشه، جگوار، تویوتا و اخیراً تسلا. از هر نوعی هست.

یکی از بزرگ‌ترین پارکینگ‌ها متعلق به شرکت «قفقاز اتو ایمپورت» (CAI) است، که خودروهای دست دوم را از مزایده‌های آمریکا می‌خرد. این خودروها معمولاً در تصادفات به حدی آسیب دیده‌اند که شرکت‌های بیمه آمریکایی آنها را از چرخه خارج کرده‌اند.

قفقاز اتو ایمپورت می‌گوید که «تیم متخصصان» این شرکت در آمریکا خودروها را شخصاً جمع‌آوری می‌کنند و سپس آنها را با کشتی‌های کانتینری به بندری در سواحل دریای سیاه گرجستان در

فاصله ۱۰ هزار کیلومتری منتقل می‌کنند. پس از آن مکانیک‌های گرجی این خودروهای آسیب‌دیده را تعمیر می‌کنند.

دیوید گولاشویلی، معاون اجرایی قفقاز اتو ایمپورت می‌گوید: «شرکت ما سهم بزرگی در نوسازی ناوگان خودروهای گرجستان داشته است. وقتی در سال ۲۰۰۴ کارمان را آغاز کردیم، زیرساخت‌های خودرویی گرجستان کاملاً ساخت اتحاد جماهیر شوروی بود، مثل برندهای لادا و واز.» او می‌گوید شرکتش به «تقاضاهای فراوان برای خودروهای تولید غرب» پاسخ داده و اکنون ۶۰۰ نفر در این شرکت مشغول به کار هستند.

بسیاری از خودروهای وارد شده از ایالات متحده، زمانی که به گرجستان می‌رسند، وضعیت خوبی ندارند. بر اساس آمارهای رسمی، سال گذشته گرجستان ۲/۱ میلیارد دلار خودرو وارد کرد و سپس خودروهایی به ارزش ۲/۱ میلیارد دلار، عمدتاً به جمهوری‌های سابق شوروی در قفقاز و آسیای مرکزی صادر کرد.

خودروها در واقع بعد از سنگ معدن مس، دومین صادرات ارزشمند گرجستان هستند. در سراسر این بازار بزرگ خودرو در روستاوی، مشتریان کنجاکو در جستجوی معامله هستند. هر خودرو یک کارت پشت شیشه جلوی خود دارد که قیمت، حجم موتور و تاریخ تولید را نشان می‌دهد. علی‌شیر تریکبایف از قزاقستان به اینجا آمده است. او و چند تن از دوستانش در حال بررسی بخش تویوتا هستند.

آقای تریکبایف که ویدیوهایی برای ۱۰۰ هزار دنبال‌کننده‌اش در تیک‌تاک منتشر می‌کند، می‌گوید: «ما حدود ۳ سال و نیم است که خودروها را از گرجستان مجدداً صادر می‌کنیم. خودروهایی را به قزاقستان می‌فرستیم و همچنین برای مشتریانی که به گرجستان می‌آیند تورهای خرید خودرو ترتیب می‌دهیم تا خودروی خود را انتخاب کنند.»

گرجستان در گذشته خودروهای دست دوم آمریکایی و اروپایی را به روسیه، همسایه شمالی خود که با آن مرز مشترک دارد، صادر می‌کرد، اما پس از حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲، این صادرات به‌طور رسمی متوقف شد.

در سپتامبر ۲۰۲۳، اداره مالیات گرجستان اعلام کرد که مطابق با آخرین تحریم‌های غرب علیه روسیه، در حال محدود کردن صادرات مجدد و ترانزیت خودروهای وارداتی از آمریکا یا اروپا به روسیه و بلاروس است.

و مقامات گرجی از دیرباز منکر این بوده‌اند که این کشور در دور زدن تحریم‌های تجاری روسیه نقش داشته و به این کشور کمک کرده است.

اما، تحقیقی که اخیراً رسانه گرجی «ایفاکتی» انجام داده، حاکی از حفره‌های قانونی زیادی است که ارتشی از دلان خودرو در هر دو سوی مرز روسیه و گرجستان از آنها بهره‌برداری می‌کنند. دیوید گولاشویلی می‌گوید که شرکت او دیگر هیچ داد و ستدی با روسیه ندارد. «از اولین روز جنگ ما هرگونه معامله با روسیه و صادرات به این کشور را متوقف کرده‌ایم. شما هیچ خودرویی که قفقاز اتو ایمپورت به روسیه صادر کرده باشد، نخواهید دید.»

اما او اذعان دارد که هیچ سازوکار فعالی برای نظارت بر مقصد نهایی خودروهایی که به دیگر کشورها صادر می‌شوند، وجود ندارد.

و از زمان تهاجم روسیه به اوکراین، صادرات خودروهای دست دوم به کشورهای عضو اتحادیه گمرکی تحت رهبری روسیه، یعنی قزاقستان، قرقیزستان و ارمنستان، به شدت افزایش یافته است.

این یعنی که خودرویی که در هر یک از این کشورها ثبت شده باشد، می‌تواند با تعرفه‌های بسیار پایین به روسیه فرستاده شود.

آمارهای سازمان ملی آمار گرجستان نشان می‌دهد که خودروها واقعا به روسیه می‌رسند. در سال ۲۰۲۲ گرجستان ۷۲۵۲ خودروی دست دوم به قزاقستان صادر کرده بود؛ اما در سال ۲۰۲۳ این عدد به ۳۹۸۹۶ رسید که افزایش پنج برابری را نشان می‌دهد.

در حالی که این زد و بندهای ژئوپلیتیکی همچنان ادامه دارد، دلیل موفقیت صنعت خودروهای دست دوم گرجستان به جغرافیای آن برمی‌گردد. این کشور از طریق بنادر خود در دریای سیاه به اروپا و از طریق باکو، پایتخت جمهوری آذربایجان در همسایگی‌اش، به آسیای مرکزی دسترسی دارد. یکی دیگر از عوامل کلیدی، هزینه مقرون به صرفه نیروی کار برای تعمیر خودروهای آسیب دیده است.

آقای گولاشویلی می‌گوید: «بازسازی خودروهایی که در آمریکا آسیب دیده‌اند در اکثر موارد در آن کشور از نظر اقتصادی منطقی نیست.»

«دلیل آن هزینه بالای منابع انسانی و خدمات است، و هزینه‌های قانونی برای قابل استفاده کردن دوباره این خودروها نیز بسیار بالا و روند آن هم زمان‌بر است.»

«بازسازی و صدور مجوز قانونی مجدد یک خودرو در آمریکا حدود شش ماه زمان می‌برد و مثلاً ۵ هزار دلار هزینه دارد، در حالی که می‌توان همان خودرو را در گرجستان در یک ماه و با ۱۰۰۰ دلار تعمیر کرد.»

در انباری بزرگ در حومه تفلیس، زا زاندرشویلی روی موتور خودرویی که بر روی یک پایه مخصوص قرار دارد، خم شده است و به سیلندرهایی که تازه تمیز کرده، اشاره می‌کند.

«موتور قلب خودرو است. دقیقاً مثل انسان‌ها، اگر قلب شما از کار بیفتد، می‌میرید. همین امر برای خودروها هم صدق می‌کند، اگر موتور از کار بیفتد، خودرو هم می‌میرد.»

آقای زاندرشویلی تقریباً ۳۰ سال است که موتور خودروها را تعمیر می‌کند. او می‌گوید: «ما قبلاً از طریق کتاب‌ها تعمیر خودرو را یاد می‌گرفتیم، آن زمان اینترنت وجود نداشت.»

در کارگاه مجاور آقای زاندرشویلی، صدای ضربه‌ای به گوش می‌رسد. روما و شاگردش بوریس متخصص تعمیر بدنه خودرو هستند.

بوریس با استفاده از چکش صافکاری، در حال بازسازی گلگیر جلوی یک خودروی له شده است. روما که تی‌شرت قهوه‌ای رنگی با نوشته USA بر تن دارد، می‌گوید که ۵۰ سال است خودروها را تعمیر می‌کند.

او می‌گوید: «مرسدس با کیفیت‌ترین فلز را دارد، وُلوو و تویوتا هم خوب هستند، ولی بعضی از خودروها آنقدر بدنه نازکی دارند که انگار از کاغذ ساخته شده‌اند.»

زازا آندریاشویلی نزدیک به سه دهه است که موتور خودروها را تعمیر می‌کند

در حالی که بیشتر خودروهای وارداتی به گرجستان بنزینی و دیزلی هستند، آقای گولاشویلی می‌گوید که تقاضا برای خودروهای برقی، به ویژه خودروهای هیبریدی، به سرعت در حال افزایش است.

«در حال حاضر حدود ۳۰ درصد از خودروهایی که وارد می‌کنیم، هیبریدی هستند. این خودروها تمام برقی نیستند، بلکه هیبریدی‌اند، مثل تویوتا پریوس. نرخ رشد بسیار چشم‌گیر است، چیزی حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ درصد در هر سه ماهه.»

آقای گولاشویلی می‌افزاید که بزرگترین بازار فروش مجدد تسلا، اوکراین است، و او ۱۰۰ نفر از کارکنانش را در آنجا مستقر کرده است.

«این کار بسیار پرهزینه و بسیار پرخطر است، اما همچنان تلاش می‌کنیم تا در آنجا جایگاه خود را پیدا کنیم. ما تعداد زیادی وانت نیز به اوکراین صادر می‌کنیم که برای مبارزه با روسیه به کار می‌روند.»

گزارش ویژه:

اشاره:

تحریریه خبرنامه گزارش آخرین سازنده پل اینکا که خبر آن را بی بی سی فارسی منتشر کرده است با توجه به اهمیت تاریخی آن و با این امید که مورد توجه خوانندگان گرامی قرارگیرد، به عنوان گزارش ویژه این شماره خبرنامه الکترونیکی اتاق انتخاب و از نظر می گذراند.

تحریریه

آخرین سازنده پل اینکا

الیوت استین

تقریباً ۵۰۰ سال پس از فروپاشی بزرگترین امپراتوری در قاره آمریکا، یک پل واحد از سیستم جاده‌ای خارق‌العاده اینکاها باقی مانده است که هر سال از چمن بافته می‌شود.

"به اعتقاد من از تاریخ بشر، هیچ روایت دیگری از چنین عظمتی در این جاده که از دره‌های عمیق و کوه‌های بلند، از ارتفاعات برفی، از روی ریزش‌های آب، از میان

خبرنامه شماره ۱۵۴ ویژه آذر ماه ۱۴۰۳
فهرست مطالب: سخن ماه، اخبار کوتاه اتاق های ایران و انگلیس و بریتانیا و ایران اخبار کوتاه اقتصادی ایران و جهان و گزارش ویژه

صخره‌های زنده می‌گذرد، وجود نداشته است. در امتداد لبه های سیلاب های پرپیچ و خم ". **پدرو سیزا د لئون، ۱۵۴۸**

انفجاری از صدف حلزونی دره را برید. دو مرد با ژاکت‌های پشمی سفید و کلاه‌های چلو رنگی روشن، جنین لاما درخشان را بالای اخگرهای درخشان آتشی قرار دادند که هنوز از قلب گوسفند خونی تغذیه می‌کرد. ویکتوریا آریزاپانا در حالی که دستان خود را به سوی آسمان بلند کردند به امید اینکه خدایان این پیشکش را بپذیرند، یک حلقه طناب طلایی روی هر شانه انداخت و به سمت لبه یک صخره رفت.

سکوتی بر دریای مردانی با لباس های غم انگیز فرود آمد که وقتی پیرمرد ۶۰ ساله به آرامی به پرتگاه نزدیک شد، از هم جدا شدند. با یک نفس عمیق، آریزاپانا با احتیاط خود را روی چهار کابل محکم بافته شده که بر روی شکاف ۳۰ متری قرار داشتند، که هر کدام به اندازه دور ران یک مرد بود، پایین آورد و با پاهای برهنه‌اش که از دو طرف آویزان بود، آنها را به هم چسباند. سپس چند قطره از مشروب نیشکر کانازو شفاف را روی هر کابل ریخت، نام چهار روح کوهستانی را زمزمه کرد که سرنوشت او را رقم می زدند و خود را از انتهای تکیه گاه سنگی به شکاف شکاف هل داد.

دریک سنت بیش از ۵۰۰ ساله که به امپراتوری اینکاها بازمی گردد، مردان خانواده آریزاپانا پل های معلق را از چمن بافته اند (اعتبار: الیوت استاین)

آریزاپانا با تعادل نامطمئن ۲۲ متری روی رودخانه پرشتاب آپوریماک، کار کرد.

به آرامی با هر بار پیشروی، او به بالای سرش می‌رسید تا طناب‌های کوچک‌تر را از بالای نرده‌ها بگیرد و آنها را محکم به کابل‌های بیرونی ببندد تا به عنوان نرده به پایه متصل شوند. سپس به جلو خم شد به طوری که نیم تنه‌اش موازی با چهار کابل بافته‌ای بود که مانند الاکلنگ روی آنها می‌پیچید تا طناب‌های کوچک‌تر را از زیر آن رد کند و چهار تیر پایین را در یک تخته تکان‌دهنده متصل کرد.

شاهین های گنجشک زیر پای آریزاپانا خمیدند و به داخل لانه هایشان که در کناره های صخره فرو رفته بودند، رفتند. ۱۱ درجه سانتیگراد بود، و آخرین نفس های روز آسمان را صورتی رنگ کرد و خزه های اسپانیایی را که از دیواره بازالتی دره آویزان شده بودند، نشان داد. با بالا آمدن باد، سازه معلق مانند یک بانوج غول پیکر به جلو و عقب تکان می خورد. آریزاپانا ناگهان از کار ایستاد و هر دو نرده را گرفت تا تعادل خود را حفظ کند و باعث شد طناب‌های بسته نشده از دستانش بیفتند و در رودخانه کف‌آلود پایین فرو بروند.

در زبان کچوا، Apurimac به معنای "خدای صحبت می کند" است و مانند همه apus (ارواح کوهستانی)، این موجود زنده ای است که برای روشن نگه داشتن شعله زندگی نیاز به تغذیه دارد. آریزاپانا اولین مردی نیست که توسط رودخانه بلعیده می شود، و او می دانست که یک حرکت اشتباه اکنون می تواند تفاوت بین زندگی و مرگ باشد.

22 Q'eswachaka متر بر فراز رودخانه پرشتاب آپوریماک آویزان است (اعتبار: Alamy) در حالی که کابل ها بر فراز تنگه همچنان می لرزیدند، آریزاپانا به یاد کلماتی افتاد که پدرش یک بار به او گفت: "به خودت اعتماد کن، به آپوس ایمان داشته باش و به پایین نگاه نکن." او بالای سرش به دنبال یک طناب جدید، خم شد و آنقدر به جلو خم شد که صورتش کابل های مراقبت را لمس کرد، و با پشتکار به انجام وظیفه ای که مردان خانواده اش برای بیش از ۵۰۰ سال انجام می دادند ادامه داد: بافتن Q'eswachaka، آخرین کار. پل طنابی معلق از امپراتوری اینکاها. امپراتوری اینکاها که در لبه غربی آمریکای جنوبی، بین بزرگترین جنگل بارانی زمین (آمازون)، خشک ترین بیابان (آتاکاما) و بلندترین رشته کوه در نیمکره غربی (آند) قرار گرفته است، یکی از منحصر به فردترین امپراتوری های جهان بود. تمدن ها آنها تقریباً در انزوا توسعه یافتند، قلمرو خود را از کوسکو، پرو، در دهه ۱۴۳۰ گسترش دادند و تنها ۱۰۰ سال تا فتح اسپانیا در سال ۱۵۳۲ حکومت کردند. اما از طریق یک سیستم هوشمندانه مهندسی و سازماندهی دقیق، آنها موفق به ایجاد بزرگترین امپراتوری شدند که تاکنون دیده شده است. در قاره آمریکا - تمدن گسترده ای به مساحت دو میلیون کیلومتر مربع که در بخش هایی از کلمبیای امروزی گسترش یافته است. اکوادور، پرو، بولیوی، شیلی و آرژانتین - با ۱۲ میلیون نفر و ۱۰۰ زبان. وسعت آن تقریباً ۱۰ برابر امپراتوری آزتک بود و جمعیت آن دو برابر بود. شایان ذکر است، اینکاها موفق شدند این جامعه وسیع را بدون چرخ، طاق، پول، ابزار آهنی یا فولادی، حیواناتی که قادر به شخم زدن مزارع یا حتی زبان نوشتاری هستند، بسازند. در عوض، یکی از کلیدهای گسترش سریع اینکاها، شبکه ای از جاده های فوق العاده بود که برای ارتباطات، تجارت و لشکرکشی های نظامی معروف به

Qhapaq Nan (جاده سلطنتی) استفاده می‌شود. قاپاق ان که یکی از بزرگترین شاهکارهای مهندسی در دنیای باستان به حساب می‌آید و توسط جغرافی‌دان و کاشف قرن نوزدهم الکساندر فون هومبولت به‌عنوان «شگفت‌انگیزترین و مفیدترین آثاری که تاکنون توسط انسان انجام شده است» اعلام شده است.

کره زمین از کیتو، اکوادور، گذشته از سانتیاگو، شیلی، در دو شریان اصلی شمالی-جنوبی، همراه با بیش از ۲۰ مسیر کوچکتر که از شرق به غرب مانند یک نردبان گول پیکر امتداد داشتند. زمانی حدود ۲۰۰ پل معلق چمن‌بافته بر صخره‌های جاده سلطنتی اینکا می‌گشتند - امروزه تنها یک پل از آن باقی مانده است (اعتبار: Alamy) Qhapaq Nan از نظر طول تنها پس از سیستم جاده‌ای رومی، از بسیاری جهات حتی چشمگیرتر بود، زیرا برخی از مناطق جغرافیایی شدید سیاره را طی می‌کرد. این بزرگراه تاریخی، قله‌های پوشیده از برف آند را به ارتفاع بیش از ۶۰۰۰ متر با جنگل‌های بارانی بخار، بیابان‌های برهوت و دره‌های خمیازه می‌کشد. برای انجام این کار، اینکاها تونل‌های عظیمی را از میان کوه‌ها، دره‌های ردیف‌شده با مسیرهای سنگی بی‌نقص و پله‌های مارپیچ حکاکی شده در بالای صخره‌ها ایجاد کردند. جایی که زمین به طور ناگهانی به پایان رسید، آنها از یک سیستم درخشان از پل‌های معلق برای جهش دره‌ها و دوختن شبکه جاده‌های خود استفاده کردند. اما اینکاها پل‌های خود را از فلز یا چوب نساخته اند. آنها آنها را از علف بافته اند. در اوج امپراتوری، تخمین زده می‌شود که حدود ۲۰۰ پل معلق روی صخره‌های امتداد قاپاق آن قرار داشت که هر کدام به اندازه‌ای قوی بود که بتواند وزن یک ارتش در حال راهپیمایی را تحمل کند. امروزه، نزدیک به ۵۰۰ سال پس از فروپاشی امپراتوری اینکاها، تنها یک پل باقی مانده است، و آن بر روی رودخانه Apurimac در نزدیکی روستای ۵۰۰ نفری Huinchiri در ارتفاعات جنوبی پرو اویزان است. در گذشته، هر پل اینکا تحت نظارت یک استاد پل (چاکاکامایوک) بود که وظیفه نگهداری و تعمیر آن را بر عهده داشت. این روزها، آخرین پل اینکاها تحت نظارت آخرین

استاد پل زنده اینکها قرار دارد: آریزاپانا، آخرین پل در خط ناگسستنی چاکاکامایوک ها که به گفته او مانند طناب بافته شده تا اینکها کشیده شده است.

هر ماه ژوئن، ۱۱۰۰ نفر از چهار جامعه گرد هم می آیند تا تیغه های علف را برش بزنند، ببافند و به کلاف های طلایی بیا استحکام فولاد تبدیل کنند (الیوت استاین) آریزاپانا از همان روشی برای ساخت و تعمیر پل اینکا "Q'eswachaka" استفاده می کند که اجدادش در نیم هزاره پیش انجام دادند، به این معنی که پل تنها یک سال دوام می آورد و برای جلوگیری از فروریختن آن نیاز به بازسازی مداوم دارد. بافتن چمن کافی برای ساخت یک پل معلق ۳۰ متری نیاز به نیروی انسانی زیادی دارد. بنابراین، هر سال در هفته دوم ژوئن، ۱۱۰۰ نفر از چهار جامعه اطراف که در ارتفاع بیش از ۳۶۰۰ متر زندگی می کنند گرد هم می آیند تا تیغه های ایچو مانند نی (علف پر پرو) را برش داده، ببافند و به کلاف های طلایی به استحکام فولاد تبدیل کنند. برای سه روز متوالی، آریزاپانا بر

تمام جنبه های ساخت پل نظارت می کند، از اندازه گیری طول کابل ها و تیرهای متقاطع تا ضخامت نرده های آن. پس از اینکه کابل ها به لبه دره صخره ای کشیده شدند

خبرنامه شماره ۱۵۴ ویژه آذر ماه ۱۴۰۳
فهرست مطالب: سخن ماه، اخبار کوتاه اتاق های ایران و انگلیس و بریتانیا و ایران اخبار کوتاه اقتصادی ایران و جهان و گزارش ویژه

و توسط تیم‌هایی که در طرف مقابل رودخانه کار می‌کردند به سختی در جای خود قرار گرفتند، روستاییان پل قدیمی و آویزان را قطع کردند و اجازه دادند که ساختار کاملاً طبیعی به داخل Apurimac و به آرامی سقوط کند. تجزیه کنند. سپس، هنگامی که زمان مناسب است، آریزاپانا برکتی را برای پاجاماما (زمین مادر) زمزمه می‌کند و این بیان مقدس پیوند اینکها با طبیعت را با یک جهش ایمانی که اجدادش، جامعه و خدایان به او فرمان داده‌اند، حفظ می‌کند.

(* الیوت استین روزنامه نگار و سردبیر بی بی سی است. این داستان برگرفته از کتاب جدید او، نگهبانان شگفتی‌ها: آداب و رسوم باستانی، سنت‌های عمیق و آخرین مردمی است که آنها را زنده نگه می‌دارند.
